

Verslag september – oktober 2017

Op bezoek tijdens orkaan Maria.

Slechts 4 dagen na passage van de orkaan Irma kon ik toch naar Puerto Plata vliegen en gelukkig viel de schade daar naar verhouding mee. Vooral veel bomen waren omgewaaid, houten huisjes weg en ook de stranden aangetast.

Vol goede moed ging ik aan de slag en dat lukte de eerste 10 dagen zonder problemen.

Judith en Roberto haalden mij weer regelmatig op uit het hotel Casa Marina om naar de Colegio Asher te gaan. Sinds juni hebben ze gehoord dat de Colegio Asher tot de beste 25 scholen van de DR behoort.

De kasten voor de bibliotheek, die we destijds aanschafte, waren een jaar geleden nog behoorlijk leeg, maar worden nu steeds gevulder. Stapels boeken en ander lesmateriaal hebben we tijdens mijn verblijf gekocht. De lokalen waar natuurkunde en scheikunde gegeven gaan worden, zijn nu mede door onze financiële bijdragen ook voorzien van de vereiste apparatuur. Ik zag vele blijde gezichtjes (vooral tijdens de maaltijd!) en je merkt dat de kinderen hier echt kind kunnen zijn. Natuurlijk moet er veel geleerd worden, maar ze zijn op school even verlost van de zware problemen, waarmee ze thuis steeds geconfronteerd worden en ze krijgen de zorg, die thuis vaak ontbreekt.

De 2 grote muurschilderingen, die de Nederlandse stichting Colour4kids in mei op 1 van de gebouwen van de school heeft aangebracht, zijn echt prachtig. De afgebeelde rechten van het kind en een historisch verhaal zijn regelmatig lesonderwerp en spreken zo veel meer tot de verbeelding.

Nog voor de orkaan Maria lukte het om naar Camu te gaan. Dave was zo vriendelijk om mij, met een koffer vol spullen, daar naartoe te brengen. Door de overstromingen in november 2016, was ik al meer dan een jaar niet naar Camu geweest, dus er moest wat ingehaald worden. Gelukkig waren alle vouchers voor de schooluniformen in augustus al door de Sosua Kids As. naar Camu gebracht, dus alle kinderen konden naar school. Ik had weer een stapel T-shirts van Fox Productions voor de kinderen en daarnaast voorzag ik ze van penningen e.d. Belgica, ons contactpersoon in Camu, gaf me allerlei mooi fruit, briefjes en tekeningen, afkomstig van de ouders en kinderen, uit dankbaarheid voor hetgeen wij daar doen.

Orkaan Maria werd aangekondigd. Na de desastreuze gevolgen op Puerto Rico hield iedereen er rekening mee, dat het ook die kant op kon gaan. Ramen werden dichtgetimmerd, boten uit het water gehaald, schoolgebouwen deels ontruimd om getroffenen op te kunnen vangen.

Het openbare leven kwam even tot stilstand en natuurlijk waren de scholen gesloten. De Defensa Civil vorderde, namens de overheid, opnieuw 1 van de gebouwen van de Colegio Asher, voor opvang. Ook in het hotel kwam de Defensa Civil daags voor de orkaan controleren. De benedenverdiepingen, waar ook ik een kamer had, werden ontruimd i.v.m. mogelijke overstromingen. Ik kreeg een andere kamer, hoger gelegen en weg van zee. De orkaan Maria zwakte af tot categorie 3. Dat is heftig, maar gelukkig geen 5. Het draaiboek van het hotel was perfect, mede dankzij de eerdere orkaan Irma en we werden goed en tijdig geïnformeerd. 8 uur lang ging Maria tekeer en moest iedereen binnen blijven. Er was nu meer waterschade dan na Irma, maar minder windschade, want de zwakkere bomen waren al geveld. en de zwakke daken al weggewaaid. Opnieuw vele houten huisjes met de grond gelijk gemaakt, maar geen slachtoffers. De Dominicanen

waren oprecht dankbaar, dat het wederom zo goed was afgelopen en zeiden "de rest bouwen we gewoon weer op".

Tijdens een kleine vergadering met leden van het bestuur van de Sosua Kids As. werd onze stichting weer bedankt voor de financiële steun die wij elk jaar geven om schooluniformen te kopen.

Hoewel ik door de orkaan vertraging had opgelopen, moesten voor mijn vertrek nog andere kinderen voorzien worden van ontbrekende stukken van het vereiste schooluniform. Ik had Teo gevraagd een lijst op te stellen van hetgeen ontbrak voor de allerarmste kinderen. Gewapend met 2 lijsten hebben we in Puerto Plata vooral heel veel zwarte schoenen gekocht, blauwe shirts, beige broeken en rokjes. Een enkele keer krijgt een kind van de overheid een uniform, maar dan ontbreken bijvoorbeeld de schoenen. Dat vullen wij dan aan. Op de vrijdag, voor mijn vertrek op maandag, konden we op een school, waarop hoofdzakelijk kinderen van het platteland zitten, de gekochte spullen uitdelen. Veel kinderen waren erg timide en verdwenen het liefst heel snel met de spullen, onder een gefluisterd bedankje.

Als kers op de taart kreeg ik vlak voordat ik naar Nederland ging te horen, dat de Colegio Asher van het Ministerie van Onderwijs toestemming heeft gekregen om voortaan hoger onderwijs te geven, de zgn. High School. De school voldoet nu aan alle eisen en onze stichting heeft daar een belangrijke bijdrage aan geleverd met de bibliotheek en het laboratorium. Deze toestemming is veel eerder gekomen dan waarop gehoopt was.

Tevreden ben ik vertrokken, mission accomplished.